

دانلد مارگیولز

زمان از حرکت می ایستد

ترجمه‌ی

نازنین میهن

شخصیت‌ها

عکاس خبری، حدود ۴۰ ساله	سارا گودوین
روزنامه‌نگار مستقل، حدود ۴۰ ساله	جیمز داد
ادیتورِ عکس، ۵۵ ساله	ریچارد ایرلیچ
برنامه‌ریز مراسم، ۲۵ ساله	مندی بلوم

یادداشت نویسنده

در شروع نمایش سارا عصایی به دست دارد. یکی از پاهایش در گچ است، یکی از دست‌هایش از گردن آویزان است و یک طرف صورت‌اش پر از ترکش است. نمایش در طول یک سال بهبودی سارا اتفاق می‌افتد.

پرده‌ی اول

۱

سال ۲۰۰۹، یک لاف^۱ در محدوده‌ی ویلیامزبرگ، شهر بروکلین.

خانه‌های دست‌نخورده و نیمه‌کاره‌ای دارد.^۲ اثاثیه با مهارت چیده شده اما فاقد ظرافت است. دکوراسیون خانه، سلیقه‌ی مدرن و سفرهای زیاد ساکنان را نشان می‌دهد. صحنه‌ی نمایش باز است: اتاق نشیمن، اتاق غذاخوری، اتاق خواب و آشپزخانه در معرض دید تماشاگر است. به هم ریختگی در خانه به چشم می‌خورد که نشان می‌دهد کسی خانه را با عجله ترک کرده است.

شبی زمستانی است. جیمز قفل در را باز می‌کند و چراغ ورودی را روشن می‌کند. او ساک و چند کیف عکاسی به دوش دارد و به سارا که عصا به دست است کمک می‌کند تا وارد شود. هر دو به‌خاطر بالا آمدن از پله‌ها به نفس‌نفس افتاده‌اند.

۱. لاف آپارتمانی است با فضایی بزرگ که هیچ‌گونه دیواری بین اتاق‌ها وجود ندارد.
۲. raw space or shell space: قسمت‌هایی از خانه که هنوز کامل نشده، مثل دیواری که هنوز رنگ نشده یا کمد دیواری که کامل آماده نشده است - م.